

életben, akkor is, ha balul sikerül. – Elszomorító ilyen kis faluban: van háromfajta templom, de papja egynek sincs, így a hívek látszatkeresztények! – 1990.XII.26.

Főpásztoraink lelkigyakorlata (nov. 19–23)

("Szent Gellért " lelkigyakorlatos otthonunk értesítője barátainknak, IV, 1990, 4. szám, 4. oldal)

(...) Történelmünk során sokféle ügyben – jóban és bajban – találkoztak a magyar főpásztorok. Jöttek bandériumok élén mint honvédő hadvezérek; jöttek természetügyeket intézni mint birtokosok (vö. Mt 25,19); jöttek politizálni mint királyi főemberek vagy felsőházi tagok; arról azonban nem tud a történelem, hogy közös lelkigyakorlat hozta volna össze a legfőbb lelki vezetőket. Találtak ugyanis bőven módot arra, hogy a rangnak megfelelően "magánúton" végezzék el a szokásos lelkigyakorlatukat, esetleg papjaik élén főpásztori tekintéllyel. (..)

Püspökarunk elnöke, dr. Seregély István egri érsek úr meghívta közös lelkigyakorlatra országunk összes főpásztorát, továbbá a külföldön, illetve a Kárpát-medence többi országában működő, de magyarul is beszélő püspököket. Így jöttek el Gyulafehérvár, Temesvár, Nagyvárad, Szatmár, Szabadka, Nagyszombat, Rozsnyó megyés, illetve segédpüspökei, valamint Kárpátaljáról egy görög katolikus megyés és két segédpüspök.

A négy szép lelkigyakorlatos napot szinte egészen kitöltötte az imádság; de sor került egymás gondjainak megosztására is – a fórumtalálkozások keretében.

A külső szemlélő azt gondolhatná, hogy egy főpásztori lelkigyakorlat könnyíthet a szokásos napirendi kereteken. Itt ennek ellenkezője történt. A négy elmélkedésen és a szentmise homíliáján kívül ott szerepelt a napirendben a közös szentolvasó, a keresztút, a szentségimádási óra (az utolsó napon), de nem maradtak ki a papi zsolozsma reggeli, délutáni és esti órái sem.

Éreztük, hogy ez a csodálatos találkozás nagy lépést jelentett a testvéri érzés kialakításában és elmélyítésében is. (..)